

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. II. De Fide Religiosi vel Sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

bus, turpibus, & noxijs voluptatibus, honoribus, divitijsque consequendis adhiberi; an ergo patieris filios sæculi providentiores esse filijs lucis? an non illud à virtute tibi cum S. August. dictum putabis: *Potuerunt isti & ista, & tu non poteris?* Colloquium ad Christum Magistrum omnium virtutum, pere à Deo in discipulum suscipi.

Pro tertia Die.

MEDITATIO II.

DE FIDE RELIGIOSI, VEL SACERDOTIS.

Punctum I.

Considera I. Sicut fides circa eos articulos, quos Ecclesia credendos proponit, communiter & rectè fundamentum esse dicitur Christianæ perfectionis, ita in Religioso quoque, vel Clericali statu, sicut major requiritur perfectio, ita perfectius quoque fundamentum, id est, fidem perfectionem requiri, de qua verissimè pronuntiari potest illud S. Pauli in Heb. 11. *Sine fide impossibile est placere Deo:* Unde S. Theologia dixisse fertur, omnes defectus Religiosorum ex vitiis fidei non satis penetratis oriri.

Considera II. Quatuor potissimum veritates esse, circa quas credendas Religiosi vel Sacerdotis fides maximè occupari debet. Prima est, quòd *Deus sit ubique*, juxta illud Act. 17. *Non longè est ab unoquoque nostrum, in ipso enim vivimus, movemur, & sumus.* Secunda est, quòd nihil accidat sine Dei voluntate, juxta illud Eccl. 17. *Bona, & mala, vita & mors, Paupertas & honestas à Deo sunt.* Tertia est, Quòd Deus solus infinito modo contineat omnem bonitatem, quam in rebus creatis appetere possumus, juxta illud Jerem. 2. *Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ.* Quarta est, Quòd omnia, quæ proximo nostro facimus, sibi facta reputet Deus, juxta illud Matt. 25. *Quamdiu fecistis uni de minimis, meis, mihi fecistis.*

Considera III. Quomodo & quàm firmiter tu has veritates hactenus animo imprefferis, crediderisque, an non ex defectu

Effectu hujus fundamenti tam parum hactenus in perfectione profeceris. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quos fructus tibi merito polliceri possis, si prædictas veritates memoriæ, animoque firmiter impresseris, & juxta eas deinceps te tuasque actiones ordinaveris, quod nimirum perinde ut orbis prius tenebris immerfus ad solis adventum totus quodammodo reviviscere, & renovari videretur, ita & tu similem effectum sperare possis, si splendidissimum fidei hujus lumen animo tuo illuxerit. In specie verò quatuor effectus producet similes ijs, quos sol materialis splendore suo ac luce efficere solet; Primus est, quod, sicut lucifugæ aves sole orto fugiunt, ita fides de præsentia Dei omnia peccata (quæ nocte amant) fugabit; si enim, ut Seneca dicere ausus est magna peccatorum pars tollitur, si peccaturis testis assistat, an non rectius dicetur: tota peccatorum caterva tollitur, si peccaturis Deus assistat? Secundus effectus est, quod, sicut sole adveniente spectra fugiunt, ita fides, quæ creditur, omnia nobis ex voluntate Dei accilere, omnem malorum timorem fugabit; hinc prov. 12. Spiritus S. ipse testatur; *Non contristabit justum, quidquid ei acciderit.* Tertius est, quod, sicut sole adveniente homines somnum excutiunt, & operari incipiunt, ita fides, quæ creditur, omnia Deo fieri, quæ proximo fiunt, somnum acciliet & languoris in salute propria & aliena procuranda fugabit, atque ad labores maximos in vinea Domini suscipiendos animabit. Tunc nimirum dicetur, *Hora est jam nos de somno surgere, abiciamus opera tenebrarum, & induamur arma lucis* &c. ad Rom. 13. Quartus est, Quod, sicut sole adveniente terra optimos quosque fructus, & flores pulcherrimos producit, ita fides quoque, quæ creditur, Deum solum vere bonum esse, præstantissimas quasque virtutes in anima generabit; nam rectè S. Greg. in Ezech. dixit: *Non virtutibus Venitur ad fidem, sed fide pertingitur ad virtutes.*

Considera II. Quam præclari sint hi effectus, & quam operandi cuivis quidem Religioso vel Sacerdote, sed ei maxime, qui hactenus in nocte imperfectionum & peccatorum

ver-

versatus, somno languoris potissimam vitæ suæ partem impendit.

Considera III. Cùm in tua potestate sit efficere, ut lumen istud fidei animo tuo oriatur, an non æquissimum sit, ut quàm celerrimè illud oriri facias, caveásque, ne deinceps unquam occidat tibi, sed dictos effectus constantissimè tibi producat. Colloq. ad B, V, quæ in fide semper constants permanst.

Punctum III.

Considera II. Quibus mediis efficere possis, ut supra descriptam fidei virtutem, tantorum bonorum radicem, non sine insigni quodam augmento obtineas. Præter alia tu maximè conducere arbitror. Primum est, ut sæpius hanc virtutem à Deo petas, clamésque cum Apostolis; *Domine adauge vobis fidem*. Secundum est, ut sæpius pro materia meditationum prædictas quatuor veritates eligas, & earum vim & efficaciam benè apprehendere coneris. Tertium est, ut in ipsa praxi frequenter has veritates adhibeas, ad actiones tuas ordinandas, v. g. si actionem periculosam suscipis, prædictum actum fidei de præsentia Dei elicias; si cum proximo agendum est, prius tibi imagineris Christum à te illam actionem velut sibi exhibendam exigere; proderit ad hunc finem examen particulare per aliquod tempus usurpare.

Considera II. Quàm salutaria simul & facilia sint hæc media ad insignem profectum in dictæ virtutis studio faciendum.

Considera III. Quomodo tu hætenus ea adhibueris, ut certè adhibere deinceps velis. Colloq. ad Christum, ad Deum Patrem, &c.

Pro tertia Die.

CONSIDERATIO

PRO PACE ANIMI PROCURANDA

Punctum I.

Perpende I. In quo consistat vera pax animi, id ut cogno-
scas, scito duplicem esse pacem animi, veram scilicet, & fal-

ſam. De falſa Thomas de Kemp. l. 3. c. 25. locutus eſt, dum
 dixit: *Non exiſtames, te veram pacem inveniſſe; ſi nullam
 ſuſceperis gravitatem, nec tunc totum eſſe bonum, ſi neminem
 materis adverſarium; nec hoc eſſe perfectum, ſi cuncta fiunt
 ſecundum affectum tuum: neque tunc aliquid magni te fe-
 ciſſe reputes, aut ſpecialiter dilectum exiſtames, ſi in magna
 ſaceris devotione, atque dulcedine &c.* De vera pace locuti
 Angeli Lucæ 2. dum eecinerunt: *Et in terra pax homini-
 bus bonæ voluntatis*; item Chriſtus Joan. 14. dicens: *Pa-
 cem relinquo vobis, pacem meam do vobis, non quomodo mun-
 dus dat, ego do vobis*: Conſiſtit ergo hæc pax in eo, ut ani-
 mus tuus nullo inordinato affectu, aut paſſione, qui ſunt
 quali hoſtes animæ tuæ, turbetur.

Punctum II.

Perpende II. A quibus rebus vel affectibus pax animi tuæ
 hæcenus fuerit turbata, & quomodo occurrendum ſit; ni
 fallor, invenies, quatuor præcipuè rebus eſſe turbatam. Pri-
 ma eſt *culpa mordens*, ob quam inordinatè angebaris. Oc-
 curre 1. recordando, Deum, ſi ex fragilitate corruas, com-
 pari potiùs, quàm indignati, ſicut ſolet Mater, quando Fi-
 lium ex morbo convaleſcentem relabi videt: 2. Sequere
 morem B. Aloyſij, qui, ſi deliquiſſe ſe aliquid cognoſcebat,
 non nimia triſtitia contrahebat animum, ſed ſemel ad Dei
 pedes abjiciens, ſeque confessione expiaturum decernens, a-
 nimòque dolens ac quieteſcebat, dicere etiam ſolitus, nimium
 de levibus & quotidianis erratis affligi, indicium eſſe homi-
 nis ſemet ignorantis, qui enim ſe nôrit, non poſſe eſſe ne-
 ſcium, hortum ſuum tribulorum, ac ſpinarum ſuapte spontè
 ſeracem eſſe. 3. Imitare pueros generoſæ indolis, qui à for-
 tiori proſtrati mox ſurgunt, & audacius contra eum inſur-
 gunt, non ſine recreatione & voluptate inſigni aſpicientium,
 licet denuò proſternantur.

Secunda res pacem turbans eſt, *cura pungens*, maximè ex
 negotijs aut officijs contracta; Occurre 1. & S. Ignatium
 imitare, qui noctu ante ſomnum negotia ſequentis diei or-
 dinabat; hinc valde pacificè eadem poſtero die tranſigebat;
 2. Non plura negotia ſuſcipe, quàm ſpectatis viribus com-
 modè perficere poſſis. 3. Præſenti negotio totum te im-
 pende

pende, occinens tibi vetus illud: *Hoc age*: sic praeteritum te operum nunquam poenitebit, & de futuris bene sperandum erit. 4. Certo tibi persuade, fieri quidem posse, ut negotium susceptum tuo aliorumque gustui contrarium exitum sortiat, nunquam tamen fieri posse, ut DEO non probetur, si, quod in tuis fuerit viribus egeris.

Tertia est *affectio vicens*, ut S. Jacobus c. 4. monet dicens: *Vnde bella & lites in vobis? nunquid hinc ex concupiscentiis, quae militant in membris vestris?* Ergo occurre 1. defectum tuum totum in DEUM transferendo, quia sic omnia in DEO possidebis, desinesque alia extra DEUM concupiscent, & male habere. 2. Bene perpende, quod sapienter Thomas de Kemp. l. 3. c. 27. advertit, dicens: *Iuvat non quae habet res adeptas, vel multiplicatas exterius, sed potius contenta, & decisa ex corde radicitus.* Ergo tene breve & summatum verbum, dimitte omnia, & invenies omnino linque cupidinem, & invenies requiem, ut idem Augustinus l. 3. c. 32. ait.

Quarta est, *Afflictio torquens*, sive à DEO probante, sive à Dæmone insidiante, sive ab homine persequente iam minus occurre 1. Omnia accipiendo & aspiciendo ut beneficia specialia, ut argumenta, quibus de profectu tuo in Virtute periculum. Cogita, afflictiones esse similes imaginibus duplicatis ex una parte DEUM, ex altera Dæmonem referentibus, quas, à quo latere aspicias, non parum refert, ad vultum in te affectus conciliandos. 2. Da operam, ut te sincerè obeditis, quia sic omnem te affligentem inter Amicos potius & Benefactores, quam inimicos numerabis, quia in hoste tu persequendo te juvat. 3. Stude crescere in amore DEI, ut incipies sentire tribulationes, & si quis calicem ijs referent offerat, gaudebis potius, ægēsque gratias, quam tristitia accipies.

Punctum III:

Perpende, quanto studio hanc querere debeas pacem. Quia alioqui Christus tecum non habitabit, cum in pace factus sit locus ejus. Psal. 75.

2. Quia nihil æquè necessarium utilique est ad Spirituales divitias Virtutum, meritorumque caelestium augmentum, cum bellorum tempore pauci ditescant.

3. Quia si pace civili nihil hominibus optatius, jucundiusque accidit, multò majorem meritò lætitiã & voluntatem à pace interna animi sperare licebit; certè si gaudium hoc in hoc Mundo, hoc utique possidet puri (& quieti) cordis homo, & si alicubi est tribulatio & angustia, hoc meliùs nox mala conscientia, inquit Thomas de Kemp. l. 2, c. 4.

Pro III. Die.

MEDITATIO III.

DE SPE RELIGIOSI, VEL
SACERDOTIS.

Punctum I.

Considera I. Diabolum duobus potissimùm modis impedire Religiosos, ne magna aggrediantur opera ad suam, proximique salutem promovendam, scilicet pusillanimitate & tædio, illà conatur efficere, ut se non posse magna arbitrentur operari; hoc verò efficere studet, ut non velint aggredi, nec posse se non diffidant.

Considera II. Contra geminam hanc tentationem Religioso aut Sacerdoti velut tutissimum scutum spem Apostolicam offerri, quæ in duobus potissimùm capitibus consistit, videlicet, ut certò sibi persuadeant, DEUM copiosa illis auxilia ad omnes statui ac vocationi ipsorum convenientes functiones largiturum, & amplissimam præterea pro minimo etiam labore mercedem oblaturum; his enim duobus insidicijs haud difficulter ab omni pusillanimitate tædiòque liberabitur.

Considera III. An non & tu hætenus supra dicta duo impedimenta senseris, in tuæ alienæque salutis ac perfectionis studio promovendo, & quomodo deinceps ea per spem Apostolicam paulò antè explicatam remove velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quantos fructus polliceri sibi possit Religiosus, vel Sacerdos, si firmam de gratia vocationis, prætereaque sibi promissò spem conceperit; Eos breviter DEUS ipse